

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 12/20
Luxembourg, 4. februar 2020

Sodba v zadevi C-447/18
UB/Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Ureditev države članice, ki upravičenost do dodatka, ki je določen v korist nekaterih vrhunskih športnikov, omejuje zgolj na državljane te države članice, pomeni oviro za prosto gibanje delavcev

Sodišče je v sodbi z dne 18. decembra 2019, Generálny riaditeľ sociálnej poisťovne Bratislava (C-447/18), razsodilo, da člen 7(2) Uredbe št. 492/2011 o prostem gibanju delavcev,¹ ki določa, da delavec, ki je državljan države članice, na ozemlju drugih držav članic uživa enake socialne ugodnosti kot domači delavci, nasprotuje ureditvi države članice, ki upravičenost do dodatka, ki se izplača nekaterim vrhunskim športnikom, ki so zastopali to državo članico ali njene pravne prednice na mednarodnih športnih tekmovanjih, pogojuje s tem, da je prosilec državljan navedene države članice.

V obravnavanem primeru je bil češkemu državljanu (ki je ob razdružitvi Češke in slovaške federativne republike izbral to državljanstvo), ki ima stalno prebivališče na ozemlju, ki je danes na Slovaškem, in ki je kot član nacionalnega moštva Češkoslovaške socialistične republike osvojil zlato in srebrno medaljo na evropskem in svetovnem prvenstvu v hokeju na ledu, zavržen dodatek, določen v korist nekaterih vrhunskih športnikov, ki so zastopali Slovaško, zato ker ni bil slovaški državljan. Ob pristopu Slovaške republike in Češke republike k Evropski uniji je bila zadevna oseba poleg tega zaposlena v osnovni šoli in je to delo opravljala tudi po pristopu.

Najprej je Sodišče ugotovilo, da zadevni dodatek ne spada na področje uporabe Uredbe št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.² Sodišče je namreč ugotovilo, da dodatek ne spada k pojmu „dajatev za starost“ v smislu člena 3(1) te uredbe, ki določa področja socialne varnosti, za katera se uporablja Uredba št. 883/2004. Sodišče je v zvezi s tem navedlo, da je glavni cilj dodatka ta, da so nagrajeni upravičenci do tega dodatka, ki so kot zastopniki svoje države na športnem področju dosegli uspehe, kar po eni strani pojasnjuje to, da gre za neposredno financiranje države zunaj virov financiranja nacionalnega sistema socialne varnosti in ne glede na prispevke upravičencev, in po drugi strani to, da so izplačani le zelo omejenemu številu športnikov. Poleg tega je dodalo, da izplačilo dodatka ni pogojeno s pravico upravičenca do prejemanja starostne pokojnine, ampak le s tem, da mora ta vložiti prošnjo v zvezi s tem.

Nato je Sodišče, potem ko je pojasnilo, da je zadevni delavec, čeprav ni spremenil svojega prebivališča, zaradi pristopa države, katere državljan je, in države, na katere ozemlje je izbral svoje prebivališče, k Uniji v položaju delavca migranta, razsodilo, da dodatek, ki se obravnava v tej zadevi, spada k pojmu „socialna ugodnost“ v smislu člena 7(2) Uredbe št. 492/2011. V tem okviru je ugotovilo, da možnost, da se delavec migrant nagradi enako kot delavci, ki so državljani države članice gostiteljice, za izjemne športne uspehe, ki jih je dosegel kot član reprezentance te države članice ali njenih pravnih prednic, lahko prispeva k integraciji tega delavca v navedeni državi članici in torej dosegi cilja prostega gibanja delavcev. Sodišče je poudarilo, da namen dodatka iz postopka v glavni stvari namreč ni ta, da se upravičencem zagotavlja finančna varnost, da se med

¹ Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL 2011, L 141, str. 1). Člen 7(2) te uredbe je poseben izraz pravila enakega obravnavanja iz člena 45(2) PDEU na posebnem področju dodelitve socialnih ugodnosti.

² Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

drugim nadomesti neobstoj popolne vključenosti na trg dela v letih, namenjenih treniranju vrhunškega športa, ampak tudi in predvsem, da se jim zagotovi poseben družbeni ugled zaradi športnih uspehov, ki so jih dosegli kot člani takih reprezentanc.

Sodišče je zato ugotovilo, da država članica, ki tak dodatek dodeli domačim delavcem, ne more tega odreči delavcem, ki so državljani drugih držav članic, sicer bi šlo za diskriminacijo na podlagi državljanstva.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793